

Wiadomość tygodnia

Dzień Życia Konsekrowanego

**Benedykt XVI
do osób konsekrowanych**

Również dla osób konsekrowanych Rok Wiary musi być okazją do duchowej odnowy, jeśli mają one rzeczywiście ukazywać na własnym przykładzie, jak wyglądało życie Chrystusa – powiedział Benedykt XVI zakonnikom i zakonnicom, którzy zgromadzili się w Bazylice Watykańskiej.

Już po raz 16. przeżywali oni dzisiejsze święto Ofiarowania Pańskiego jako Dzień Życia Konsekrowanego. Rytualne ofiarowanie małego Jezusa Bogu jest obrazem ofiary, jaką ze swego życia czynią osoby konsekrowane – powiedział Papież. Zachęcił on też zakonników, by zaangażowali się w obchody Roku Wiary i pełniej zdali sobie sprawę z wymogów swego stanu życia.

„W Roku Wiary wy, którzy przyjęliście powołanie do radykalniejszego naśladowania Chrystusa poprzez rady ewangeliczne, macie jeszcze bardziej pogłębić swą relację z Bogiem – mówił w homilii Ojciec Święty. – Rady ewangeliczne, przyjęte jako prawdziwa reguła życia, umacniają wiarę, nadzieję i miłość, które jednoczą z Panem. Ta głęboka bliskość z Bogiem, która musi być dla was priorytetem i charakterystyczną cechą waszego życia, umożliwi wam nowe przyłgnięcie do Niego. A dzięki pozytywnemu wkładowi waszych charyzmatów i wierności Magisterium będzie też miała pozytywny wpływ

na waszą obecność i apostołat w Ludzie Bożym, abyście byli świadkami wiary i łaski, świadkami wiarygodnymi dla Kościoła i dla dzisiejszego świata”.

Benedykt XVI zapowiedział też, że watykańska Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego opublikuje specjalne wytyczne dla zakonników, sugerujące im, jak owocnie przeżywać Rok Wiary i angażować się w nową ewangelizację.

Za: **Radio watykańskie**

**Konferencja prasowa o życiu
konsekrowanym**

Dom zakonny to przestrzeń dla każdego. Nie tylko dla tych „dobrze ułożonych”, którzy chcą się dalej duchowo rozwijać. – Do tego domu może przyjść człowiek, który w Pana Boga nie wierzy, ale go poszukuje, może przyjść człowiek wierzący, który ma trudności w wierze – podkreśla bp Kazimierz Gurda.

W czwartek, 2 lutego, Kościół obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego, przypomina moment przyniesienia Dzieciątka Jezus do świątyni. To jednocześnie Dzień Życia Konsekrowanego – dzień szczególnej modlitwy za osoby, które ofiarowały swoje życie Panu Bogu. Zakonnicy, zakonnice i inne osoby konsekrowane odnawiają swoje śluby. W kościołach zbierane są datki na rzecz zakonów klauzurowych, które całkowicie oddane są modlitwie.

To nie mury i struktury nadają kształt domowi zakonnemu, ale osoby, które tworzą wspólnotę. – Nasz dom, nasza wspólnota domowa jest podstawowym środowiskiem naszego życia i naszego wzrastania. W niej, razem z naszymi siostrami w Chrystusie, chcemy dojrzewać i pomagać sobie wzajemnie we wzrastaniu w wymiarze ludzkim, duchowym i apostołskim, włączając się w ten sposób w budowanie komunii Kościoła – wyjaśnia s. Małgorzata Krupecka, urszulanka. Z kolei matka Alicja od Najświętszego Oblicza, karmelitanka bosa z Kielc, dodaje: – Na ile

poszczególne osoby będą same szukały dróg prowadzących do zjednoczenia z Bogiem i między sobą, na tyle swoim ukrytym życiem, modlitwą i ofiarą będą skutecznie pomagać braciom i siostram, towarzysząc im na drogach współczesności.

Bp Kazimierz Gurda, przewodniczący Komisji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, podkreśla, że wspólnoty zakonne są takimi domami, w których każdy, kto tam wejdzie, będzie mógł doświadczyć obecności i bliskości Pana Boga.

Zakonnice i zakonnicy zgodnie przyznają, że choć sensu życia konsekrowanego nie da się ani uzasadnić, ani zmierzyć liczbą i wydajnością różnego typu placówek i dzieł, to jednak zaangażowanie dla współczesnych jest nieodłącznym aspektem życia poświęconego Bogu.

Ojciec Kazimierz Malinowski z Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich wskazuje na liczne dzieła, które zakonnicy prowadzą z myślą o tych, którzy zagubili się w różnego typu nałogach i problemach, a chcą odnaleźć Boga w swoim życiu. To m.in. ośrodek „Dom Nadziei”, prowadzony przez Misjonarzy Świętej Rodziny, który pomaga młodzieży uzależnionej od substancji psychoaktywnych. Dla małżeństw w kryzysach palotni w Warszawie prowadzą Wspólnotę Trudnych Małżeństw „Sychar”. – Zakonnicy otwierają swoje domy dla ludzi głodnych spotkania z Bogiem – tłumaczy.

Wychowanie i pomoc cierpiącym – to domena siostr zakonnych. Prowadzą one żłobki, przedszkola, akademiki. Pracują jako lekarki, pielęgniarki, opiekunki środowiskowe. Nie mała grupa siostr realizuje powołanie poprzez duszpasterstwo

rekolekcyjne, poradnictwo psychologiczne, rodzinne i pedagogiczne. Jak przyznają siostry, potrzeby są większe niż możliwości, ograniczone liczbą powołań. – Mimo zmniejszającej się liczby siostr zakonnych w Polsce, na perspektywy

życia konsekrowanego zarówno w naszym kraju, jak i w wołającej o nową ewangelizację Europie, trzeba patrzeć z nadzieją – dodają. Za: www.episkopat.pl

Wiadomości krajowe

Senat RP uczcił pamięć Bł. Bronisława Markiewicza

Podczas posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej 1 II 2012 r. senatorowie przyjęli uchwałę w sprawie uczczenia 100. rocznicy śmierci ks. Bronisława Markiewicza. Tą inicjatywę podjęła senator A. Zając, która wraz z ks. L. Przybylskim przygotowywała wstępne projekty uchwały. Sam projekt 30 XII 2011 r. zgłosiła do Marszałka Senatu grupa 28 senatorów, która opoważniła panią senator A. Zając do dalszych prac nad uchwałą. W posiedzeniu udział wzięli przedstawiciele Zgromadzenia: ks. M. Gładysz, ks. M. Kucel i ks. M.A. Różański.

Podczas obrad, senator A. Matusiewicz przedstawił treść uchwały, po którym odbyła się debata. Głos zabrali senatorowie: J. Sagatowska, J.M. Jackowski, A. Zając i K. Jaworski. Z senackiej mównicy padły słowa refleksji pod adresem błogosławionego ks. Markiewicza oraz Zgromadzeń św. Michała Archanioła. W swoich wystąpieniach mówcy podkreślali rolę jaką odegrał ks. Bronisław w historii Polski, w walce o byt narodowy oraz aktywność wychowawczą. Także mówiono zaangażowanie Błogosławionego w działalność trzeźwościową i przypomniano działalność wydawniczą, wspominając wydawany do niedawna miesięcznik "Powściągliwość i Praca", który dograł ważną rolę społeczną w latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych XX w. Przy tej okazji z senackiej mównicy słowa uznania popłynęły w stronę obecnego na sali obrad ks. Mieczysława Gładysza CSMA (byłego redaktora miesięcznika) oraz śp. bpa Jana Chrapka CSMA. Senatorowie poskreślali także zaangażowanie michalickich wspólnot w misję poza granicami Polski, dziękując Michalitom za zaangażowanie na rzecz Polonii.

Za przyjęciem uchwały głosowało 71 senatorów, a 4 wstrzymało się od głosu.

Za: www.michalici.pl

Uroczystości w Miejscu Piastowym w stulecie śmierci Bł. Bronisława Markiewicza

29 stycznia 1912 roku Miejsce Piastowe było pogrążone w żałobie. Zmarł ksiądz Bronisław Markiewicz – ojciec i opiekun dzieci i młodzieży opuszczonej. Na plebanii na pewno krzątało się wiele osób, modlących się za zmarłego proboszcza...

29 stycznia 2012 roku w Miejscu Piastowym panowała zupełnie inna atmosfera. Na plebanii w Miejscu Piastowym był obecny przełożony generalny Michalitów – ks. Kazimierz Radzik oraz proboszcz parafii pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny – ks. Piotr Bieniek. Obecny był też bł. Bronisław w znaku swoich relikwii. Tym razem nie modlono się za księdza Markiewicza, ale proszono, by On modlił się za nas – swoich duchowych synów i córki oraz parafian.

Uroczystości, które odbyły się w niedzielny wieczór – setną rocznicę narodzin dla nieba bł. Bronisława – zainaugurowały obchody Roku Jubileuszowego w naszym Zgromadzeniu. (...)

Przełożona generalna siostr michalitek – m. Natanaela Bednarczyk – odczytała list Ojca Świętego Benedykta XVI (pełny tekst Listu pod zdjęciami). Zapewnił on wszystkich uczestników jubileuszowych uroczystości o swojej modlitewnej pamięci, przypomniał o wielkich dziełach, jakich Bóg dokonał przez bł. Bronisława oraz zachęcił do odkrywania i rozpalania na nowo charyzmatu, który Zakonodawca pozostawił swoim duchowym synom i córkom.

Homilię podczas Mszy świętej wygłosił ks. prał. Ireneusz Folcik – rodak z Miejsca Piastowego. (...) Na koniec przemówił główny celebrans – Ojciec General. Dziękując wszystkim za obecność i łączność duchową, zachęcił do dobrego wykorzystania dobrodziejstw Roku Jubileuszowego, który będzie bogaty w różne wydarzenia. Podziękował wspólnocie parafialnej w Miejscu Piastowym na czele z ks. Proboszczem. Liturgię uświetniła orkiestra dęta z Miejsca Piastowego oraz chór parafialny „Adoremus”, kierowany przez s. Dobrosławę – michalitikę.

Za: www.michalici.pl

Metropolita przemyski przewodniczył w sanktuarium w Miejscu 30 stycznia br. uroczystej Mszy świętej w dniu świątecznego wspomnienia Założyciela Zgromadzeń Św. Michała Archanioła.

Liturgia w kościele „na Górze” zgromadziła Zarządy obu Zgromadzeń, kilkudziesięciu kapłanów (przede wszystkim michalitów z kraju i zagranicy). Siostry michalinki, bracia zakonni, klerycy, nowicjusze i nowicjuszki, a także wychowankowie i uczniowie michalickich szkół oraz setki wiernych – wszyscy dziękowali dobremu Bogu za wielki dar życia i dzieł pozostawionych przez Błogosławionego Bronisława oraz prosili o jego rychłą kanonizację.

W homilii ks. Arcybiskup podkreślił wielkość księdza Markiewicza, która rodziła się przede wszystkim na modlitwie, a szczególnie w zjednoczeniu z Chrystusem Eucharystycznym. Przewodniczący KEP zwrócił uwagę na to, co także dziś może być natchnieniem do walki o stawianie się nowym człowiekiem w Chrystusie, na wzór bł. Bronisława: Uczciwość, która z tego miejsca roznosiła i roznosi się na cały świat, praca solidna, wymagania stawiane samemu sobie, pokonywanie siebie, miłość do Ojczyzny. (...)

Po błogosławieństwie pontyfikalnym Ojciec General wraz z Matką Generalną odmówili modlitwę przed sarkofagiem bł. Bronisława. Dziękowali za wszelkie łaski i prosili o dar Bożej opieki oraz wierność charyzmatowi. Całość zakończyła się wręczeniem ks. abp. Józefowi Michalikowi medalu Benemerenti, przyznawanemu za szczególne zasługi dla michalickich zgromadzeń. Za: www.michalici.pl

Ponad milion głosów poparcia dla Telewizji Trwam

Już ponad milion 18 tysięcy podpisów w obronie Telewizji Trwam napłynęło do siedziby Radia Maryja w Toruniu. Jednocześnie cały czas trwa liczenie kolejnych

głosów sprzeciwu wobec decyzji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, która nie przyznała Telewizji Trwam miejsca na tzw. cyfrowym multipleksie.

Do siedziby Radia Maryja w Toruniu każdego dnia napływa od 900 do 1200 listów z setkami podpisów w obronie Telewizji Trwam, której KRRiT odmówiła przyznania koncesji na nadawanie drogą cyfrową naziemną, mimo, iż Telewizja Trwam spełniła wszystkie wymogi stawiane przez Krajową Radę.

Wczoraj podliczono już ponad milion 18 tysięcy podpisów w obronie katolickiej telewizji. Ze słowami wdzięczności i prośbą o dalsze wsparcie zwrócił się do wszystkich dyrektor Radia Maryja o. Tadeusz Rydzyk.

„Ponad milion podpisów w obronie Telewizji Trwam pokazuje, że nasze społeczeństwo się budzi i ma poczucie odpowiedzialności” – podkreśla biskup senior diecezji łomżyńskiej Stanisław Stefanek.

W obronie Telewizji Trwam stanęło wiele organizacji. Ze specjalnym apelem w tej sprawie do KRRiT zwróciła się także Rada Stała Konferencji Episkopatu Polski. Księża biskupi wskazali, że wykluczenie stacji o charakterze religijnym narusza zasadę pluralizmu i równości wobec prawa.

Telewizja Trwam nie jest jednak odosobnionym przypadkiem. Podobne trudności ma francuska katolicka telewizja KTO, której Wyższa Rada Audiowizualna we Francji odmówiła koncesji na nadawanie drogą cyfrową naziemną.

Za: [Radio watykańskie](#)

Kapituły prowincjalne u saletynów i werbistów

W dniu dzisiejszym (poniedziałek 6 lutego) rozpoczęła się w sanktuarium Maryjnym w Dębowcu kapituła prowincjalna saletynów. Kapitułę przewodniczy przełożony generalny Zgromadzenia ks. Dennis Loomis. Kapituła wybierze prowincjała i zarząd prowincji.

We wtorek, 7 lutego, rozpoczną się w Pieniźnie obrady XXI Kapituły Prowincjalnej Polskiej Prowincji. Kapituła, która zbiera się co 3 lata, jest najwyższym ciałem ustawodawczym Zgromadzenia. Biorą w niej udział współbracia wybrani podczas Kapituł Domowych, będący delegatami poszczególnych domów i wspólnot werbistowskich należących do Prowincji Polskiej.

Drugą grupę stanowią delegaci z urzędu reprezentujący poszczególne działy administracji Prowincji. Trzecią grupą wreszcie są zaproszeni goście. Wszystkich prosimy o pamięć modlitewną, by Duch Święty, Duch Mądrości i Rady, napelniał wszystkich obradujących swoim światłem.

Za: [www.werbisci.pl](#)

Chiński Nowy Rok w ośrodku migranta u werbistów

22 stycznia wejście w otwarte progi Ośrodka Migranta Fu Shenfu przyozdobiły tradycyjne w chińskiej kulturze noworoczne życzenia szczęścia, przygotowane przez siostry Teresę Li i Marię Guan z Chin.

Tego dnia dla Chińczyków i innych mieszkańców Dalekiego Wschodu rozpoczęło się świętowanie Nowego Roku, obliczanego według kalendarza księżycowego. Stowarzyszenie Sinicum im. Michała Boyma SJ wraz z werbistowskim Ośrodkiem Migranta zorganizowało z tej okazji okolicznościowe spotkanie.

W czasie mszy świętej celebrowanej przez o. Antoniego Koszorza, prezesa Sinicum i o. Damiana Cichego, modlono się za Kościół katolicki w Chinach i za cały wielki naród chiński. Pamiętano szczególnie o tych, którzy z racji politycznych lub ekonomicznych nie mogą przeżywać tego najważniejszego w dalekowschodniej kulturze święta razem z bliskimi.

Na drugą część spotkania do polskich i chińskich katolików i katechumenów dołączyła około 15-osobowa grupa Chińczyków, którzy regularnie korzystają z lekcji języka polskiego, prowadzonych z ramienia Ośrodka Migranta w Centrum Handlowym GD w Wólce Kosowskiej.

Na świątecznym stole nie zabrakło tradycyjnych chińskich pierogów, krewetek, ryżowych ciastek, orzeszków i bardzo lubianych przez Chińczyków pestek słonecznika.

„Skravki wielkiego obrazu” przedstawione w formie prezentacji przez s. Weronikę Marię Klebba SSpS pozwoliły wybrać się w podróż do wielu części Chin, by podziwiać piękno krajobrazów, różnorodność ludzi i grup etnicznych, tradycyjną i współczesną architekturę oraz miejsca kultu wyznawców różnych religii. Jakkolwiek różnorodne były pokazywane zdjęcia, stanowią zaledwie mały wycinek rzeczywistości największego i najludniejszego spośród krajów świata, którego pełny obraz zdaje się być nie do uchwycenia.

Spotkanie u progu Roku Smoka było okazją do wyrażenia szacunku i przychylności wobec Chińczyków oraz do zaczerpnięcia z bogactwa ich kultury. Pozwoliło oddać cześć Bogu, który nie ma względu na osoby i dać świadectwo o Tym, który jest Panem czasu i Nieśkończoną Dobrocią. Za: [www.werbisci.pl](#)

Srebrny Jubileusz hospicjum pallotynów w Szczecinie

„Bogu dziękujecie, Ducha nie gaście...” Tym mottem Ojca Świętego Jana Pawła II, który w 1991 roku przybył w pielgrzymce do wolnej Ojczyzny, rozpoczęło się świętowanie srebrnego jubileuszu istnienia hospicjum św. Jana Ewangelisty w Szczecinie. Hospicjum to zaistniało jako jedno z pierwszych w Polsce, by ulżyć w cierpieniu tym, którym już inaczej pomóc nie można.

Uroczystemu dziękczynieniu przewodniczył Jego Ekscelencja Ksiądz Arcybiskup prof. Andrzej Dzięga Ordynariusz Archidiecezji Szczecińsko – Kamieńskiej wraz z zaproszonymi księżmi diecezjalnymi: ks. Mgr Tomaszem Piotrowskim, proboszczem parafii do której przynależy nasz dom hospicyjny, ks. Dr Piotrem Gałasem Dyrektorem Domu Rekolekcyjnego, ks. mgr Robertem Kosem Kapelanem Okręgowej Służby Więziennej w Szczecinie.

Wraz z Arcybiskupem Eucharystię sprawował Ksiądz Prowincjał Polskiej Prowincji Zwiastowania Pańskiego w Poznaniu, Adrian Galbas SAC z przełożonym miejscowym Księdzem Markiem Borowskim. W uroczystości wzięli też udział księży pallotyni: ks. mgr Jędrzej Orłowski Dyrektor Hospicjum w Gdańsku, ks. Mgr Marek Rogeński rektor i kustosz z Sanktuarium w Międzyzrzeczu, oraz gospodarze: ks. Jerzy Giebler – kapelan hospicjum i ks. Eugeniusz Leśniak – aktualny dyrektor.

Spotkanie chrześcijan i muzułmanów u franciszkanów w Krakowie

Chrześcijananie i muzułmanie razem spotkali się w bazylice franciszkanów w Krakowie by rozmawiać o tym jak układać swoje życie we wzajemnej przyjaźni, zaufaniu i ofiarnej współpracy oraz o to, aby przeciwstawiać się przemocy wyznaniowej, a szerzyć pokój i zgodę między różnymi wspólnotami religijnymi. Okazją był obchodzony po raz dwunasty Dzień Islamu w Kościele katolickim.

„Modlitwa nas jednoczy. Niech ta dzisiejsza modlitwa przyczyni się do budowania relacji pełnych pokoju, wzajemnego zrozumienia i szacunku” – życzył, witając chrześcijan i muzułmanów na wspólnej modlitwie, gospodarz miejsca, rektor bazyliki o. Stanisław Głista.

Bp Grzegorz Ryś, który przewodniczył modłom, wy tłumaczył za Janem Pawłem II, że ma to być podwójny szacunek. „Szacunek dla człowieka w jego poszukiwaniu odpowiedzi na najgłębsze pytania życia i szacunek dla działania Ducha w człowieku” – cytował encyklikę Redemptoris Missio.

Duchowny przekonywał, że to, co jest prawdziwie duchowe nie generuje wojen. Natomiast, jeśli człowiek przestaje wiedzieć, co to są wartości duchowe, to może się nawet klócić ze swoim bratem.

„To, co jest doczesne, cielesne, jeśli stanie się narzędziem manipulowania wiarą, to staje się źródłem i sporów, i nietolerancji. Tam, gdzie się wiarę urzeczawia, najprościej jest potem, aby ją zideologizować i żeby się stała sztandarem dla nietolerancji” – mówił biskup.

Musa Czachorowski, członek Najwyższego Kolegium Muzułmańskiego Związku Religijnego RP powiedział do zebranych, że „Bóg stworzył nas plemionami i narodami, abyśmy się wzajemnie poznawali i dawali sobie wzajem to, co najlepsze”.

Dlatego dr Hayssam Obeidat, prezes Krakowskiego Oddziału Ligi Muzułmańskiej RP zachęcał do dialogu, który jego zdaniem „jest potrzebny”. Nawiązał również do wspólnych działań, np. na polu charytatywnym.

Bezpośrednio po nabożeństwie na terenie Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie odbyło się spotkanie, podczas którego wspólnie rozmawiali ze sobą chrześcijanie i muzułmanie. Dawali świadectwo udanych relacji, jakie zachodzą między nimi na co dzień.

Za przydialnym stołem zasiadli: ks. dr Tadeusz Czakański, zaangażowany w dialog katolicko-muzułmański na Śląsku, Yousif Abuzied, Sudańczyk z Rudy Śląskiej, Tadeusz Cisowski, student, który jako wolontariusz miesiąc spędził w szpitalu bonifratrów w Nazarecie, współpracując głównie z muzułmanami i Musa Czachor-

owski. Rozmowę poprowadził dr Marek Kita z Instytutu Ekumenii i Dialogu UPJPII. Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce obchodzony jest od 2001 roku. Ustanowiono go decyzją Konferencji Episkopatu Polski jako dzień modlitw poświęcony islamowi.

Inicjatorem spotkań z muzułmanami była Fundacja Dzieło Odbudowy Miłości zajmująca się działalnością charytatywną oraz budowaniem porozumienia i pokoju. Pierwszym nieformalnym przedsięwzięciem, mającym na celu zbliżenie do siebie wyznawców dwóch religii mono-teistycznych, była Msza św. w intencji pokoju na świecie, sprawowana w grudniu 1994 roku.

W liście pasterskim: „Dialog – zadanie na nowy wiek” biskupi napisali o Dniu Islamu: „przez tę inicjatywę oraz przez szukanie platform wzajemnego poznania dla zgodnego współżycia, pragniemy iść drogą wskazań zawartych w nauczaniu Soboru Watykańskiego II i Jana Pawła II, choć zdajemy sobie sprawę, że w krajach o większości muzułmańskiej często chrześcijanie narażeni są na prześladowanie, a w każdym razie nie mają równych praw z muzułmanami. My chcemy, zgodnie z naszym pierwszym i największym przykazaniem miłości, rozszerzać dobro, zgodę i braterstwo wśród wszystkich dzieci jednego Ojca, który jest w niebie”. jms

Dokument tygodnia

LIST OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI NA ROK JUBILEUSZOWY BŁ. BRONISŁAWA MARKIEWICZA

Czcigodni Przełożeni Generalni, Drodzy Kapłani, Bracia i Siostry Zgromadzeń Świętego Michała Archanioła

„Któż jak Bóg!”, tym imieniem i zawołaniem Waszego patrona, Świętego Michała Archanioła, serdecznie pozdrawiam Wasze Wspólnoty Zakonne, których duchowość ma swoje odniesienie do imienia Archanioła wyrażającego zachwyty Bożym majestatem, Jego miłością, dobrocią i pięknem. Szczególnie pozdrawiam Księdza Generała, Przełożoną Generalną, którzy przewodzą rozpoczynającym się obchodom Jubileuszu Zakonnego, mającego na celu upamiętnienie osoby i dzieła błogosławionego Bronisława Markiewicza, kapłana, Założyciela Waszych Wspólnot, w setną rocznicę jego śmierci, która przypada 29 bieżącego miesiąca. Tę zakonną uroczystość, czas Jubileuszu i jego uczestników ogarniam moją serdeczną modlitwą.

Duchowe dziedzictwo błogosławionego Bronisława, które znalazło swój zewnętrzny wyraz w dziełach prow-

adzonych przez męską i żeńską gałąź założonego przez niego Zgromadzenia, wywodzi się z jego wrażliwości na ludzką biedę, z troski o wychowanie dzieci i młodzieży, zwłaszcza z rodzin najuboższych, zaniedbanych moralnie i religijnie. Znamienne jest jego pragnienie: „Chciałbym zebrać miliony dzieci opuszczonych ze wszystkich narodów i za darmo je żywić, ubierać na duszy i ciele”. Z tego pragnienia wyrosły domy wychowawcze dla młodzieży wraz z warsztatami do nauki zawodu. Szczególnie znane są ośrodki w Miejscu Piastowym i w Pawlikowicach.

Z dużym uznaniem spotkały się także stosowane przez niego metody wychowawcze, oparte na wierze, powściągliwości i pracy, które swój szerszy aspekt znalazły w założonym przez niego Towarzystwie „Powściągliwość i Praca” oraz w miesięczniku wydawanym pod tym samym tytułem. Wszystkim, którzy kontynuują te dzieła w posłudze parafial-

nej, oświatowo-wychowawczej i katechetycznej w Polsce i za granicą, a także w pracy na misjach przekazując słowo szczególnej wdzięczności.

Wyrażam radość, że 100-lecie zakończenia ziemskiej wędrówki Waszego Założyciela staje się dla Waszych Zgromadzeń kolejną okazją, by przybliżyć sobie raz jeszcze charyzmat jego życia, ideał życia zakonnego, by dokonać oceny wypełnianych zadań w perspektywie nowej ewangelizacji i aktualnych potrzeb.

Zachęcam serdecznie Księżę, Braci i Siostry do ożywienia ducha modlitwy i apostołskości gorliwości, do odważnego podejmowania waszych zadań na wzór błogosławionego Bronisława oraz do całkowitego zawierzenia Bogu. Niech Wasze dobre zamierzenia i posługę wspierają swoim wstawiennictwem zarówno błogosławiony Bronisław, jak i błogosławieni męczennicy, wywodzący się z Waszych Wspólnot: ks. Władysław Błądziński i ks. Wojciech Nierychlewski oraz sługa Boża Anna Kaworek.

Zawierając Wspólnoty obydwu Zgromadzeń Świętemu Michałowi Archaniołowi, wszystkim uczestnikom obchodów Jubileuszu Zakonnego z serca udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa.

Benedictus pp XVI

Watykan, dnia 19 stycznia 2012 r.

Za: www.michalici.pl

Wiadomości zagraniczne

Spotkanie Episkopatów Afryki u pallotynów w Yamousoukro

W dniach 23-29 stycznia 2012 r. na Wybrzeżu Kości Słoniowej, w Yamousoukro, odbyło się bardzo ważne na planie ekumenicznym spotkanie. Biskupi z angielskiego, francuskiego i portugalskiego obszaru językowego Afryki Zachodniej wybrali ten kraj na Zgromadzenie Plenarne RECOWA-CERAO (Regionalnej Konferencji Episkopatu Afryki Zachodniej).

Na Zgromadzeniu Regionalnej Konferencji Episkopatu Afryki Zachodniej była mowa m.in. o rysie historycznym, charakterze, celach i zadaniach Regionalnej Konferencji Episkopatu Afryki Zachodniej, jej uczestnikach i programie.

Biskupi Afryki Zachodniej ustanowili dwa ponadpaństwowe organy kolegalności na podstawie różnic językowych: Stowarzyszenie Konferencji Episkopatów Anglojęzycznej Afryki Zachodniej (AECAWA) oraz Regionalną Konferencję Episkopatu Afryki Zachodniej (CERAO powstała w czerwcu 1963 r.). Przekonani o konieczności silniejszej integracji regionalnej i pasterskiej solidarności, które wychodzą poza językowe i historyczne różnice, biskupi postanowili utworzyć jedną Regionalną Konferencję Episkopatu. Dwie Konferencje (AECAWA i CERAO) przestają istnieć i funkcjonować jako odrębne jednostki prawne, respektując jednakże istnienie władzy różnych krajowych i międzynarodowych Konferencji Episkopatu. Podsumowując, episkopat Afryki Zachodniej połączyła naturalna solidarność.

Regionalna Konferencja Episkopatu będzie organem łączności i współpracy między wszystkimi biskupami Afryki Zachodniej i między Konferencjami Episkopatów Afryki Zachodniej, zwłaszcza w kwestiach dotyczących wspólnego interesu.

Regionalna Konferencja Episkopatu ma na celu: wspierać misyjną współpracę, koordynować wspólne działania, promować naturalne duszpasterstwo.

Tymczasem kompetencje każdej Konferencji Episkopatu i każdego biskupa pozostają nienaruszone zgodnie z przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego (por. kan. 455§4).

Zadania Regionalnej Konferencji Episkopatu to m.in.: utrzymywanie i umacnianie relacji między biskupami z Regii a ich Konferencjami Episkopatów, „aby promować i chronić ich największe dobro” (Sobór Watykański II, Christus Dominus 38,5; kanon 459§1), ustanawianie braterskich relacji między Konferencjami Episkopatów za pośrednictwem ich sekretariatów, służenie za biuro koordynacyjne dla wspólnych badań i różnych form współpracy między Konferencjami Episkopatów i innymi organami, służenie za organ łączności, którego Kościół, w Regii, bardzo potrzebuje dla załatwiania pilnych spraw takich jak: głoszenie wiary katolickiej, dialog międzyreligijny, inkulturacja, sprawiedliwość, rozwój i pokój, promowanie relacji z innymi Regionalnymi Konferencjami Episkopatów i z Sympozjum Konferencji Episkopatów Afryki i Madagaskaru (SCEAM), promowanie życia i posługi duchowieństwa, braci i sióstr zakonnych oraz utrzymywanie kontaktów z organizacjami świeckimi w Regii.

W Zgromadzeniu odnotowano obecność około dwudziestu państw. Zgromadzenie skupia kardynałów, arcybiskupów, biskupów z angielskiego, francuskiego i portugalskiego obszaru językowego Afryki Zachodniej, księżę, siostry i braci zakonnych oraz świeckich związanych z Konferencjami Episkopatów różnych państw biorących udział w tym Zgromadzeniu Plenarnym. Należy również

odnotować obecność biskupów z innych Regionalnych Konferencji Episkopatów Afryki (Afryki Środkowej itd.). W Zgromadzeniu wzięła również udział delegacja prałatów przybyłych z Watykanu oraz biskupi z Europy.

W poniedziałek, 23 stycznia, po przybyciu różnych delegacji, w katedrze św. Augustyna w Yamousoukro, o godzinie 18.30, została odprawiona uroczysta Msza na otwarcie. We wtorek, 24 stycznia 2012 r., w Fundacji Felixa Houphouëta-Boigny na rzecz Pokoju, miała miejsce ceremonia otwarcia. Obecni byli przedstawiciele władz miasta Yamousoukro oraz prezydent Republiki, Alassane Ouattara.

W dniach 25-27 stycznia miały miejsce, przy drzwiach zamkniętych, posiedzenia robocze. W programie były: konferencje, wieści z Kościołów Afryki Zachodniej, zatwierdzenie statutów, planu działania, projektu wspólnego budżetu, zatwierdzenie decyzji, komunikatu prasowego, orędzia pasterskiego, wybór władz, konferencje prasowe, itd.

W sobotni poranek, 28 stycznia, odbyła się wizytacja parafii i miejsc turystycznych w Yamousoukro. Dzień został zwieńczony koncertem pieśni w Fundacji Felixa Houphouëta-Boigny na rzecz Pokoju.

Każdego dnia w Bazylice-Sanktuarium Matki Bożej Pokoju w Yamousoukro sprawowane były Msze poprzedzone laudami. W dniach 23-25 stycznia Bazylikę nawiedzili: kard. Robert Sarah z Rady Papieskiej Cor Unum oraz Fernando Filoni, prefekt Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. Towarzyszył im nuncjusz apostolski na Wybrzeżu Kości Słoniowej, bp Ambrose Madtha.

Zgromadzenie odbyło się pod przewodnictwem kard. Théodore'a Adriena Sarra (przewodniczący RECOWA-CERAO), a komitetem organizacyjnym kierował Marcellin Yao Kouadio, bp diecezji Yamousoukro. Ks. Stanisław Skuza SAC

Za: InfoSAC

Peregrynacja relikwii Św. Jana Bosko w Południowym Sudanie wzbudza iskrę

Od 21 stycznia urna Ks. Bosko peregrynowała przez miasta nowego państwa – Południowego Sudanu. Pobyt relikwii było czasem prawdziwej radości dla miejscowej ludności, doświadczonej ubóstwem i żyjącą w niebezpieczeństwie strać pomiędzy oddziałami Północnego i Południowego Sudanu.

Relikwia Ks. Bosko przybyła na lotnisko w Wau w sobotnie popołudnie, 21 stycznia. Oczekiwał na nią tłum ludzi z różnych parafii miasta, a wśród nich liczni salezjanie, kapłani diecezjalni i zakonnicy z innych zgromadzeń. Obecni byli: bp Rudolf Deng Majak, biskup Wau; Rizig Hassan, Gubernator Stanu Zachodniego Bahr El Gazal; Minister Zdrowia, Minister Edukacji, Minister Komunikacji i inni przedstawiciele władz rządowych.

Z lotniska urna Ks. Bosko została przewieziona procesyjnie do salezjańskiego ośrodka kształcenia zawodowego, z towarzyszeniem Orkiestry Policijnej i Instytutu Salezjańskiego z Tonj. Było to wielkie święto; liczni młodzi, którzy oczekiwali już od wielu godzin, potem z cierpliwością czekali na swoją kolejkę, aby móc pomodlić się przed urną i wzywać wstawienia świętego.

Po pobycie w Wau do poniedziałku, 23 stycznia, urna udała się do placówek w Tonj (24-25 stycznia) oraz Maridi i Yambio (26-27 stycznia). Od niedzieli, 28 stycznia, urna przebywa w Juba, na południowej granicy Południowego Sudanu, gdzie odwiedziła domy salezjanów, Córek Maryi Wspomożycielki i pierwszą placówkę misyjną Sióstr Miłosierdzia Jezusa w Afryce.

“Wszędzie, gdzie był Ks. Bosko, miały miejsce wyrazy uznania i podziękowania pod adresem Salezjanów” – stwierdza ks. Ferrington Poobalarayen, Delegat Inspektorialny dla Sudanu. “Chciałbym przekazać dalej te wszystkie gesty podziękowania Przywódców rządu, Biskupów, kapłanów, zakonników i ubogiej ludności. Było to niezapomniane przeżycie!”.

Pobyt urny był wydarzeniem narodowym: wiadomość o tej wizycie była przekazywana z ust do ust i mówiły o niej wszystkie radio i tv. Kontynuuje ks. Poobalarayen: “Dla mnie było wielkim cudem widzieć to

powitanie urny, jakie jej zgotowano w Wau, Tonj i Maridi. Przybyły tłumy, jakich nie można sobie wyobrazić! To, czego zabrakło na Północy, Ks. Bosko podwójnie otrzymał na Południu”.

Urna została przyjęta także w niektórych parafiach diecezjalnych, a wśród nich jednej leżącej w pobliżu obozu, w którym przebywają uchodźcy z Konga, na granicy obu krajów. Komentuje Delegat Inspektorialny: „Wielkie było wzruszenie. Proboszcz powiedział do mnie: “Ojczy, ci ludzie, którzy żyją w obozie dla uchodźców, nie mają co jeść; jednak Ks. Bosko uczynił ich dziełem dniem pełnym radości i przyniósł iskrę nadziei”. Teraz – kończy ks. Poobalarayen – staje przed nami kolejne wyzwanie: przemienić radość z tej wizyty urny w bardziej intensywną wierność”.

Za: www.infoans.org

Karmelita wśród nowych biskupów pomocniczych Rzymu

W diecezji rzymskiej Papież mianował trzech biskupów pomocniczych. Wśród nich jest dotychczasowy ordynariusz położonej na południowy wschód od Rzymu diecezji Sory, Akwinu i Pontecorvo, 54-letni biskup Filippo Iannone z Zakonu Karmelitów.

Został on arcybiskupem tytularnym i wicegerentem diecezji rzymskiej. Funkcja ta – po łacinie vice gerens, czyli „zarządzający w zamian” – oznacza zastępcę wikariusza generalnego papieskiej diecezji. Pełni on względem kardynała wikariusza rolę podobną, jak wikariusz generalny wobec biskupa ordynariusza. O. Filippo Iannone OCarm został przed 11 laty biskupem pomocniczym w Neapolu, a niecałe trzy lata temu ordynariuszem Sory, Akwinu i Pontecorvo.

Ponadto biskupami pomocniczymi Rzymu zostali: 56-letni ks. Matteo Maria Zuppi, dotychczas proboszcz parafii św. Szymona i Judy Tadeusza na peryferiach Wiecznego Miasta, i jego rówieśnik ks. Lorenzo Leuzzi, dotąd kapelan Izby Deputowanych włoskiego parlamentu.

Za: Radio Watykańskie

Kongres franciszkańskich komisarzy Ziemi Świętej

W Jerozolimie rozpoczął się III Światowy Kongres Komisarzy Ziemi Świętej. Są oni odpowiedzialni za duchowe i materialne wsparcie franciszkanów i ich dzieł w ojczyźnie Pana Jezusa. Od 30 stycznia do 4 lutego 114 uczestników z 48 krajów obraduje i wspólnie modli się w głównej siedzibie franciszkańskiej Kustodii. Eucharystii w kościele Najświętszego Zbawiciela przewodniczył łaciński patriarcha Jerozolimy.

W homilii abp Fouad Twal podkreślił historyczne znaczenie franciszkanów w strzeżeniu sanktuariów naszego odkupienia oraz ich zaangażowanie w

posługę duszpasterską wśród lokalnej wspólnoty.

W pracach kongresu bierze udział o. José Rodriguez Carballo, minister generalny Zakonu Braci Mniejszych. Zwracając się do uczestników podkreślił zaangażowanie całego zakonu w realizację misji powierzonej franciszkanom przez Stolicę Apostolską. „Przybycie do Jerozolimy – powiedział – zobowiązuje do wstąpienia się w głos Boga i braci”. Członkom Kustodii oraz przybyłym braciom komisarzom i ich współpracownikom przełożony generalny podziękował za pracę na rzecz „perły franciszkańskiej misji”.

Konferencje i spotkania w grupach dotyczą aktualnych zadań franciszkanów w Ziemi Świętej, szukania nowych form finansowania prowadzonych dzieł wobec widocznych skutków kryzysu ekonomicznego oraz wypracowania skutecznych metod komunikacji.

Komisariaty Ziemi Świętej zajmują się organizowaniem wsparcia zarówno duchowego, jak i materialnego dla działalności franciszkańskiej Kustodii Ziemi Świętej. Obecnie jest ich 82 w 44 krajach. Działalność franciszkańskich komisarzy jest często określana jako misja „ambasadorów” Kustodii Ziemi Świętej. Ich celem jest przede wszystkim szerzenie znajomości, zainteresowania i czci do Ziemi Świętej, modlitwa o pokój i sprawiedliwość w krajach Bliskiego Wschodu, informowanie o sytuacji chrześcijan w ojczyźnie Chrystusa, współpraca i zbieranie funduszy na utrzymanie i prowadzenie dzieł duszpasterskich i charytatywnych animowanych przez Kustodię. J. Kraj OFM

Za: Radio Watykańskie

Kapituła generalna Sióstr Apostolinek

W dniach 25.01.-11.02.2012 odbywa się 4. Kapituła Generalna Sióstr Apostolinek w paulińskim domu duchowości w Ariccia, niedaleko Rzymu we Włoszech. Hasłem prowadzącym Siostry kapitułarne jest: „Przekładać całe życie na apostoła powołaniowy (J. Alberione). Apostolstwo powołaniowe między wiernością charyzmatowi a perspektywami przyszłości”.

Prosimy Was serdecznie o towarzyszenie siostrze modlitwą w tych świętych dniach rozeznawania i podejmowania ważnych decyzji dla całego Zgromadzenia i dla dobra Kościoła powszechnego!

Za: www.paulus.org.pl

Apel o uwolnienie Misjonarza ze Zgromadzenia Oblatów Maryi Niepokalanej

O natychmiastowe zwolnienie z aresztu katolickiego misjonarza apeluje Kościół w Pakistanie. Przyczyną uwięzienia ks. Christi'ego Silvy OMI było przedłużenie pobytu bez uzyskania odpowiedniej wizej. Policja aresztowała pochodzącego ze Sri Lanki oblata po tym, gdy w maju ur. skończył mu się legalny pobyt, a od władz nie uzyskał jego przedłużenia. Misjonarz od ośmiu lat pracował w pakistańskiej diecezji Multan. Policja tego kraju przeprowadza eksmisję obcokrajowców o nielegalnym statusie. Obawy o los ks. Silvy wyraził bp Andrew Francis z diecezji Multan. Przypomniał on, że misjonarze-obcokrajowcy pracują na rzecz całego pakistańskiego społeczeństwa.

Za: [Radio Watykańskie](#)

Uroczystości ku czci Bł. Jerzego Matulewicza w kameruńskim Atok

Kameruńska parafia marianów Atok liczy 25 wiosek rozsianych w lesie tropikalnym. Prawie w każdej wiosce jest kaplica, w której nasi parafianie gromadzą się na modlitwę.

W uwagi na dużą odległość od kościoła parafialnego w Atok, dojeżdżamy regularnie do tych kaplic, aby głosić Słowo Boże, katechezy i sprawować sakramenty. Na ogół są to stare kaplice zbudowane z gliny i gałęzi, kryte trzciną lub starą dziurawą blachą.

Jednak w ciągu 10 lat pobytu marianów w parafii Atok udało się wybudować, głównie staraniem ks. Krzysztofa Pazio MIC, kilka nowych kaplic. Jedną z nich, w wiosce Kodjans, jest pod wezwaniem bł. Jerzego Matulewicza. To właśnie tam, 20 km od naszego domu, w stronę serca buszu, po trudnej, wyboistej i pełnej niebezpiecznych dołków drodze, udaliśmy się 29 stycznia dla uczczenia naszego Ojca Odnowiciela. Było nas w sumie 15 marianów. Nasi goście: o. generał Andrzej Pakuła MIC, ks. Ryszard Górski MIC, ks. Andrzej Tokarczyk MIC, br. Łukasz Wierchowski MIC oraz obie nasze wspólnoty z Atok i Ngoya, 5 księży, 6 seminarzystów (pośród nich dwóch nowowyświęconych diakonów).

Po słowach przywitania i wprowadzenia w klimat liturgii przez przełożonego wikariatu kameruńskiego ks. Krzysztofa Pazio MIC, głos zabrał szef tradycyjny wioski, który w płomiennym przemówieniu wyraził radość

z obecności tak wielu marianów, wdzięczność za dar nowej, pięknej kaplicy oraz prośbę o tabernakulum, aby móc adorować Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie. Mszy świętej przewodniczył ks. Andrzej Tokarczyk MIC, a kazanie wygłosił ks. Ryszard Górski MIC. Kaznodzieja, niejako odpowiadając na pragnienie wioski wyrażone ustami ich szefa, aby mieć w kaplicy stałą sakramentalną obecność Pana Jezusa, powiedział, że Pan Bóg chce mieszkać, być czczony i adorowany w naszym sercu. W słowach tych dało się usłyszeć echo tego, co Chrystus powiedział do Samarytanki, iż przyjdzie czas, że ani na tej górze, ani w innym miejscu nie będzie się czcić Boga, lecz prawdziwi Jego czciciele będą Go czcić w duchu i prawdzie i że to właśnie takich czcicieli chce mieć nasz Ojciec Niebieski.

Kaplica była pięknie udekorowana gałęziami palm. Liturgia była bardzo żywa i dynamiczna dzięki dwóm chórom, które przybyły na tę uroczystość specjalnie zamówioną półcieżarówką. Śpiewom liturgicznym towarzyszyły jak zwykle tańce przy akompaniowaniu balafonów, na których grali mężczyźni i gesty „mowy ciała” wyrażane przez flety, którymi wymachiwały kobiety. W procesji z darami obok plantenów, orzeszków ziemnych, trzciny cukrowej, kury, jaj i manioku mieszkańcy wioski ofiarowali o. generałowi kozę i kozła.

Na koniec mszy o. generał skierował słowo do uczestników liturgii, dziękując im za serdeczne i gorące przyjęcie. Przed błogosławieństwem końcowym pomodliliśmy się w intencjach Ojca Świętego w celu uzyskania odpustu zupełnego oraz przez wstawiennictwo bł. Jerzego Matulewicza o nowe powołania do naszego Zgromadzenia.

Po Eucharystii wszyscy marianie zostali zaproszeni przez szefa tradycyjnego wioski do jego domu na agapę. Po posiłku nasi goście w towarzystwie przewodnika, ks. Krzysztofa Pazio MIC, kontynuowali podróż do serca buszu, aby odwiedzić zaprzyjaźnioną z nami wspólnotę księży i sióstr pracujących na misji Essiengbot, pokrzepić się nawzajem wiarą i następnego dnia udać się na wyprawę do niedostępnych na ogół dla „zwykłych śmiertelników” dzikich i niebezpiecznych rejonów afrykańskiej dżungli. My zaś, którzy na stałe przebywamy w Kamerunie, wróciliśmy do naszych domów i obowiązków wystawiając Pana za wielkie rzeczy, jakie dla nas uczynił.

Za: www.marianie.pl

Musical o Matce Teresie

Młodzi z Salezjańskiego Ruchu Młodzieżowego (MGS) z parafii pw. Maryi Wspomożycielki w San Salvador wystąpili, w dniu 30 stycznia, w musicalu poświęconym Matce Teresie z Kalkuty. Zostanie on także wystawiony z innych okazji w pozostałych krajach Inspektorii „Boskiego Zbawiciela” Środkowej Ameryki (CAM).

MGS z parafii pw. Maryi Wspomożycielki, reprezentowany przez dwudziestu artystów, którzy wystąpili przed publicznością liczącą przeszło 600 osób, przestawił, w dniu 30 stycznia, spektakl, na który złożyły się piosenki i tańce opowiadające o życiu Matki Teresy z Kalkuty, uwypuklające najważniejsze momenty z życia tej nadzwyczajnej zakonnicy.

Młodzi artyści już są znani jako niezależne stowarzyszenie, reprezentujące dobry poziom profesjonalny, co pozwala im analizować, planować, odtwarzać i wymyślać własne przedstawienia. Tym razem, opierając się na informacjach dostarczonych przez Misjonarki Miłości, zgromadzenia założonego przez Matkę Teresę, młodzi zdołali odtworzyć wzruszającą historię, bogatą w różne wydarzenia, które, dzięki wysokiemu poziomowi gry aktorów, pozwalało nie tylko pogłębić życie błogosławionej, ale także zrozumieć jej bogactwo duchowe.

Jeden z członków tej grupy po pierwszym spektaklu oświadczył: „Dla nas modlić się i przedstawić ten musical jest intensywnym doświadczeniem duchowym, które napełnia nas radością, że możemy wyrazić poprzez piosenkę i taniec to nowe przesłanie. Naszym zadaniem jest ożywić na nowo tę postać, aby publiczność mogła zgłębić, zrozumieć i pokochać życie osoby, która umiała oddać wszystko innym”.

Młodzi z MGS już odnieśli wielki sukces wystawiając swój musical na temat Ks. Bosko, który został przedstawiony 19 razy: 11 w Salwadorze, 4 w Nikaragui i 4 w Hondurasie. Ten drugi musical już odnotował liczne zamówienia w Salwadorze, a także innych krajach.

Przedstawienie w wykonaniu MGS zostało nagrodzone wielkimi brawami i zyskało wsparcie licznych osób, którzy wierzą w młodych artystów. Wśród pochwał na uwagę zasługują te wyrażone przez Misjonarki Miłości: „Wierność historii, zaangażowanie na rzecz ubogich, duchowość, całkowite oddanie się najbardziej potrzebującym i świadectwo ubóstwa – są doskonale odzwierciedlone w tej sztuce. Jest to hymn na cześć życia i miłości” – stwierdziła jedna ze sióstr ze zgromadzenia założonego przez Matkę Teresę.

Za: www.infoans.org

Zapowiedzi wydarzeń

Kolejna seria dominikańskich warsztatów dla kapłanów "Pro populo"

Ojcostwu, modlitwie kapłana i pracy z młodzieżą poświęcona będzie druga seria warsztatów dla kapłanów Pro Populo organizowana w klasztorze dominikanów w Krakowie. Zapisy na najbliższą sesję trwają do 8 lutego.

„Warsztaty Pro Populo to propozycja dla księży, którzy chcieliby głębiej wejść w tajemnicę sakramentu święceń. Zarówno dla tych, którzy przyjęli ten sakrament w ostatnich latach, jak i tych, którzy zostali wyświęceni dawno temu” – mówi jeden z organizatorów warsztatów, o. Dominik Jurczak OP.

Najbliższe spotkanie, poświęcone ojcostwu, odbędzie się w sobotę 11 lutego a poprowadzi je o. Józef Augustyn, jezuita. Zapisy trwają do środy 8 lutego.

Gośćmi następnych spotkań będą m. in. bp. Grzegorz Ryś, o. Leon Knabit OSB, o. Wojciech Jędrzejewski OP i o. Jordan Śliwiński OFMCap. W wybrane soboty kapłani diecezjalni i zakonni będą dyskutować m.in. o modlitwie kapłańskiej, pracy z młodzieżą oraz sposobach radzenia sobie z kryzysami.

„Wszystkich kapłanów – niezależnie od stażu czy wieku – zainteresowanych wspólną refleksją, rozmową i pracą nad sobą, zapraszamy do Krakowa. Chcemy, by nasze warsztaty stały się okazją do wspólnej Eucharystii i braterskiego spotkania, by prowadzili je najlepsi specjaliści, zarówno dominikanie, jak i osoby spoza zakonu” – mówi o. Jurczak. Więcej na temat całej serii na stronie internetowej warsztatów: www.pro-populo.org Dominikanie.pl jest patronem medialnym warsztatów. Za: www.dominikanie.pl

Caritas. „Podaruj kroplę miłości

Caritas rozpoczęła nową kampanię społeczną „Podaruj Kroplę Miłości”, której celem jest zachęcenie do honorowego krwiodawstwa w Polsce. Motywem zorganizowania kampanii jest XX Światowy Dzień Chorego, obchodzony 11 lutego.

Stereotyp mówi, że darem może być jedynie pieniąż – tymczasem dar to przede wszystkim czas i miłość (przypominał o tym kardynał Stefan Wyszyński). Często nie zdajemy sobie sprawy, jak bardzo drugi człowiek potrzebuje pomocy, w szczególności chory, dlatego z okazji obchodzonego po raz dwudziesty Światowego Dnia Chorego, Caritas zachęca do odwiedzenia Regionalnych Centrów Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa i honorowego oddawania krwi.

Oddanie „kropli” krwi to jeden z najcenniejszych darów, to danie drugiemu WIARY – często traconej w wyniku choroby, to niejednokrotnie NADZIEJA na wyleczenie, to dar chrześcijańskiej MIŁOŚCI BLIŹNIEGO. Tak uczył nas Jan Paweł II. To niewiele, a zarazem najwięcej, bo krew to życie!

By pomóc drugiemu, zwłaszcza choremu, trzeba poświęcić część swojego czasu i życia. Do takiej postawy zachęcał św. Maksymilian Maria Kolbe, patron honorowych dawców krwi. Wśród Polaków nie brakuje ludzi dobrej woli, o sercu wrażliwym, gotowym do najszlachetniejszego ofiarowania czasu i części siebie drugiemu człowiekowi, czego dowodem jest sukces wielu kampanii, akcji i zbierek prowadzonych przez Caritas w Polsce. Zachęcajmy własnym przykładem do honorowego krwiodawstwa jako daru siebie drugiemu człowiekowi – apeluje dyrektor Caritas Polska ks. Marian Subocz. Kampania „Podaruj Kroplę Miłości” jest skierowana do wszystkich, którzy chcą podjąć wysiłek i ofiarować swoją krew chorem. W kampanię zaangażowały się Parafialne Zespoły Caritas, pracownicy i wolontariusze Caritas. Przystąpili do niej także duchowni, zgromadzenia zakonne i

seminaria duchowne w całej Polsce. Jak zwykle nie brakuje młodzieży i środowisk akademickich oraz wsparcia Wojska. Światowy Dzień Chorego to pierwsza odsłona kampanii. Kolejna będzie miała miejsce 24 marca z okazji „Narodowego Dnia Życia”.

Krew można oddawać bez uszczerbku dla zdrowia ratując innym życie. Dawcą może być zdrowa osoba w wieku od 18 do 65 lat, posiadająca dokument ze zdjęciem, adresem i numerem PESEL. Wszelkie szczegóły dotyczące honorowego krwiodawstwa znajdują się na ulotkach dostępnych w parafiach, diecezjalnych Caritas oraz RCKiK.

Kampania „Podaruj Kroplę Miłości” jest realizowana we współpracy z Narodowym Centrum Krwi, Regionalnymi Centrami Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa, Centrum Zdrowia Dziecka, Instytutem Kardiologii, Instytutem Hematologii i Transfuzjologii. Patronat honorowy nad kampanią objęli: kard. Kazimierz Nycz, abp Henryk Hoser, bp Józef Guzek oraz Klasztor na Jasnej Górze i Klasztor w Niepokalanowie. Znajdź czas! Podaruj Kroplę Miłości.

ŚP. O. OLAF MARIAN ŚLEPOKURA (1916-2012) OFMConv

O. Olaf Ślepokura poświęcił młodość swoje życie. Przeżył 96 lat: 76 jako zakonnik i 69 jako kapłan. Teraz, po jego śmierci, w dniu pogrzebu, pożegna go młodzież zgromadzona na Zimowym Spotkaniu Młodych w Kalwarii Pałacowskiej.

O. Olaf Marian Ślepokura urodził się 16 grudnia 1916 r. w miejscowości Korczów, parafia Uhnów, woj. Lwowskie (dzisiaj Ukraina), jako syn Michała i Melanii z d. Niepszyj. Został ochrzczony w rodzinnej parafii w Uhnowie. Rodzice byli rolnikami. W rodzinnej miejscowości ukończył szkołę powszechną. W 1932 r. zgłosił się do Małego Seminarium Misyjnego w Niepokalanowie, gdzie ukończył gimnazjum, klasy od 4-7. W czerwcu 1936 r. podjął decyzję o wstąpieniu do Zakonu Franciszkanów. W latach 1936-1937 odbywał nowicjat w Niepokalanowie. Przyjmował go O. Maksymilian Kolbe. Po odbyciu nowicjatu, 29 sierpnia 1937 r. złożył pierwsze śluby zakonne. Studia filozoficzne odbywał we Lwowie, natomiast teologię kontynuował w Krakowie w czasie II Wojny Światowej. Śluby wieczyste złożył 3 czerwca 1943 r. w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął 18 grudnia 1943 roku. Po wojnie w 1948 r. obronił magisterium z teologii na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W latach 1945-1947 był duszpasterzem w Kowarach, następnie w 1947 r. został skierowany do Radomska, gdzie był katechetą do 1956 r. W latach 1956-1965 był katechetą i duszpasterzem w Krakowie. Od 1965-1974 był gwardianem w klasztorze w Kowarach i proboszczem tamtejszej parafii. W 1970 r. brał udział w rekolekcjach oazowych w Krościenku n/Dunajcem prowadzonych przez Ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela ruchu oazowego. W sierpniu 1971 r. złożył do ówczesnego prowincjała O. Joachima Bara prośbę o wyjazd na misję. W styczniu 1972 r. O. Olaf otrzymał propozycję pracy w Anglii wśród Polonii, jako współpracownik O. Jana Burdyszka. Do pracy Anglii miał

wyjechać w lipcu 1972 r., jednak ze względów zdrowotnych wyjazd nie doszedł do skutku. Leczenie przedłużyło się o kolejny rok. Ostatecznie O. Olaf wyjechał do Anglii we wrześniu 1974 r. Od tej pory nieprzerwanie pracował w ośrodkach duszpasterskich Polonii Angielskiej w ramach Polskiej Misji Katolickiej (najdłużej w Laxton Hall, a także w Birmingham, w Bradford, w Peterborough) aż do roku 2006.

Po śmierci O. Jana Burdyszka w 2001 r., O. Olaf został mianowany przełożonym w Laxton Hall. Oprócz podstawowej pracy duszpasterskiej O. Olaf zaangażował się w działalność Związku Harcerstwa Polskiego, będąc kapelanem Okręgu Wielka Brytania. Podczas pobytu w Anglii, O. Olaf wyrażał również zamiar wyjechania na misję do Boliwii, jednak stan zdrowia oraz inne przeszkody nie pozwoliły mu na zrealizowanie tego zamysłu. W 1993 r. roku obchodził swój jubileusz 50-lecia święceń kapłańskich, a w 2003 jubileusz 60-lecia.

W październiku 2005 r. O. Olaf w rozmowie z O. Prowincjałem wyraził chęć

powrotu do Polski. We wrześniu 2006 r. otrzymał obediencję do klasztoru w Kalwarii Pałacowskiej. Z listu będącego podziękowaniem za wieloletnią pracę na rzecz Polskiej Misji Katolickiej w Anglii, ówczesny rektor misji pisał o O. Olafie tak: „Tam gdzie posługiwał nigdy nie było żadnych skarg ani problemów. Był dobrym kapłanem, cenionym przez współbraci kapłanów jak i wiernych”.

Po przyjeździe na Kalwarię o. Olaf otrzymał nominację na spowiednika braci nowicjuszy w domu nowicjackim. Funkcję tę spełniał gorliwie i z oddaniem. W ostatnich kilku latach zdrowie i choroba nie pozwalały mu na dalsze pełnienie tej funkcji. Wymagał stałej opieki. Mimo choroby był dla innych współbraci, szczególnie dla nowicjuszy wzorem pogody ducha, wytrwałej modlitwy i pokory.

Podczas ostatnich lat, które o. Olaf spędził na Kalwarii Pałacowskiej, żywo interesował się tym co działo się w Sanktuarium. Szczególnie cieszyło go organizowane podczas wakacji Spotkanie Młodych. Nowicjusze przywozili go na wózku na mszę św. młodzieżową. Każde spotkanie z młodymi, którym poświęcił całe życie, było dla niego bardzo wzruszające. Opatrzność Boża zaprosiła o. Olafa do siebie w czasie, w którym na Kalwarii trwa Zimowe Spotkanie Młodych. Jego uczestnicy wezmą udział w pogrzebie zakonnika.

Uroczystości pogrzebowe śp. O. Olafa Mariana Ślepokury odbędą się w środę 1 lutego 2012 r. O godz. 12.00 rozpocznie się uroczysta Msza pogrzebowa w Sanktuarium Kalwaryjskim w Kalwarii Pałacowskiej, której przewodniczył będzie bp Adam Szal z Przemyśla. Po Mszy św. ciało śp. O. Olafa zostanie odprowadzone i pochowane na cmentarzu kalwaryjskim. *O. Adam Mączka OFMConv*

Za: www.zakon.franciszkanow.pl

ŚP. O. MELCHIOR ŁOPIŃSKI (1934-2012) OP

W czwartek (2 lutego) po ciężkiej chorobie zmarł w szpitalu w Otwocku w wieku 78 lat o. Melchior Łopiński OP, który mieszkał w klasztorze dominikanów w Tarnobrzegu.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w dominikańskim kościele w Warszawie na Służewie, w czwartek 9 lutego – o 10:00 różaniec, o 10:30 Msza św. i przejście na cmentarz przy ul. Wałbrzyskiej.

W duchowej łączności z uroczystościami w Warszawie zostanie odprawiona w kościele dominikanów w Tarnobrzegu Msza św. o pokój duszy ojca Melchiora – również w czwartek o 10:30. Prosimy o modlitwę.

Za: www.tarnobrzeg.dominikanie.pl